

21. dan - Četrto videnje, REŠEVANJE DUŠ

Okrajni upravitelj je pastirčke po treh dnevih izpustil iz ječe. Vrnili so se na svoje domove. V nedeljo, 19. avgusta, so se Lucija, Frančišek in njegov starejši brat Janez odpravili na pašo v bližnji kraj Valinhos. Jacinta je ostala doma. Na paši se je Frančišku in Luciji zazdelo, da ju obdaja nekaj nadnaravnega. Domnevala sta, da se jima bo prikazala nebeška Gospa. Postalो jima je žal, da Jacinte ni zraven, zato sta prosila Janeza, naj brž steče ponjo. Ker ni hotel iti, mu je Lucija ponudila kovanec, ki ga je imela v žepu. Končno je stekel in se kmalu vrnil skupaj z Jacinto.

Nedolgo zatem so nad nekim drevesom zagledali nebeško Gospo. Lucija jo je vprašala: "Kaj hočete od mene?"

"Hočem, da še naprej prihajate v Irijsko globel na 13. dan in še naprej vsak dan molite rožni venec. Če vas ne bi odpeljali v Vilo Novo de Ourem, bi bil čudež izrazitejši. V zadnjem mesecu bom naredila čudež, da bodo vsi verjeli."

Obraz nebeške Gospe se je nato užalostil in prosila je otroke: "Molite, veliko molite in delajte žrtve za grešnike. Veliko duš namreč gre v pekel, ker ni nikogar, ki bi se zanje žrtvoval in molil zanje."

Po teh besedah se je Marija začela dvigati proti vzhodu, dokler ni izginila. Janez, ki je bil navzoč med videnjem, ni videl ničesar, slišal pa je nenavaden šum, podoben zvoku rakete. Lucija in Jacinta sta iz drevesa, nad katerim se je prikazala Marija, utrgali vejici in ju odnesli domov. Ko sta vejico prinesli vsaka v svojo hišo, so domači zaznali nadnaravno lep vonj, ki je omajal celo Lucijino mamo v njenem prepričanju, da hčerka laže. Njena jeza se je nekoliko pomirila, kljub temu pa je ponavljala: "Če bi vsaj še kdo videl, kar vidijo oni, bi lahko verjela. Tako pa ne verjamem." Tudi ko je vedno več ljudi potrjevalo, da so na kraju videnja tudi sami opazili nadnaravne pojave, ni verjela in je govorila: "Prej se mi je zdelo, da bi lahko verovala, če bi tudi drugi ljudje kaj videli, toda zdaj jih toliko govori, da so videli - jaz pa še vedno ne morem verjeti."

Čudovit vonj, ki je za kratek čas napolnil hišo, je dal misliti tudi Lucijinemu očetu. Od tistega dneva naprej je Lucijo branil z besedami: "Sicer ne vemo, ali je resnica, a prav tako ne vemo, ali je laž."

Lucija, Frančišek in Jacinta so odslej veliko premišljevali o tem, kako žalostna je bila Marija, ko jim je razodela, da gre veliko duš v pekel. Med julijskim prikazovanjem so za trenutek ozrli peklenski ogenj in podoživeli strahotno trpljenje pogubljenih. Zato so si odslej še bolj zavzeto prizadevali, da bi z molitvijo in žrtvami pomagali spreobračati grešnike. Niso le potrpežljivo prenašali trpljenja, ki ga je dopuščal Bog, ampak so si trpljenje tudi sami nalagali.

*

Bog noče, da bi kdo prišel v pekel. Njegovo usmiljenje je neskončno, ne more pa doseči ljudi, ki ga zavestno odklanjajo in skušajo izriniti iz svojega življenja. Moli za njihovo spreobrnjenje.

NALOGA: Za spreobrnjenje grešnikov zmoli desetko rožnega venca in se odpovej večerni risanki ali računalniku.